

enten ved, at Fordringen tages tilbage, eller derved, at Fordring og Modstand række hinanden Haanden, eller endelig derved, at Modstanden ikke længere gjør sig gjældende. Efter, hvad der er foregaaet, blandt Andet i Forsvarsagen, ere vi jo fuldstændig paa det Rene med, at Fordringen fastholdes, og at denne Bei altsaa er udelukket, og at der heller ikke er stor Udsetning til, at Fordring og Modstand ville række hinanden Haanden. Altsaa Betingelsen for, at den nærværende Tilstand skulde fjernes, for at vi kunne faae, hvad der negles os i Finansloven, skulde være, at Modstanden viger. For at maale Fordringen maa man være paa det Rene med, hvad Modstanden er. Har man faaet et klart Syn paa, hvad Modstanden er, saa har man først det rette Syn paa, hvad Fordringen er. Det siges os ikke tydeligt her i Betænkningen, hvad Modstanden er; der er vel en hel Del Vink, men ingen klar og bestemt Udtalelse. Det hedder saaledes, at „der- som Ministeriet havde trukket sig tilbage, da“ o. s. v. Her er ligesom en Antydning af, at Modstanden skulde være den nuværende høie Regjerings Mangel paa Tilbøjelighed til at efterkomme den Opfordring til at trække sig tilbage, som paa forfjellig Maade er kommen til Orde. Skulde da herved Brydningen ophøre, var det altsaa Maalet for Fordringen. Men vi have jo adskillige Aars politiske Erfaring for, at det ikke er et Ministeriums Aftræden, der fjerner Brydningen; der er jo flere Ministerier, der have trukket sig tilbage, og Brydningen er vedbleven. Naar dette altsaa ikke er tilstrækkeligt til at fjerne Brydningen, gaar Fordringen ud paa noget Mere. Det næste Spørgsmaal efter et Ministeriums Aftræden er et Ministeriums Tiltræden. Fordringen synes altsaa saaledes at gaa ud paa, at der skulde komme et Ministerium ind af en bestemt Farve, der kunde kaldes en Afspjeling af de Grundsetninger, som gaa gjennem hele denne Betænkning. Naar nu et saadant Ministerium kom til Koret, vilde ganske sikkert Brydningen undergaa en væsentlig Forandring; Brændingen vilde vel være stærkere et Sted end et andet; men vi kom aldeles ikke ud af den nærværende Tilstand, og det af den simple og gode Grund, at Ministeriers Afgang og Tiltræden kun er en enkelt Faktor, medens der er en Faktor til, som ikke kan træde af og ikke kan træde til, og saa længe denne Faktor ikke gaar med, kan Brydningen ikke ophøre ved, at Ministerier trække sig tilbage, eller at bestemte Ministerier træde til. Denne Faktor er Landstingets Bevidsthed om, hvad det skylder sig selv. Altsaa det politiske Motiv, der er tilbage, naar man har paavist Uholdbarheden af Morivet om at lade Forsvarsagen falde, figter hen til, at vi kunne faae disse Foranstaltninger i en tilfredsstillende Etkjæle, naar vi ville godkjende de politiske Fordringer, der opstilles. Der er ikke andet end hverken i Gjærning eller Ord, at vi kunne

faae dem tilfredsstillende ad de to Veie, jeg først omtalte, hverken ad den Bei, at Fordringerne trække sig tilbage, eller ad den Bei, at Fordringerne og Modstanden række hinanden Haanden; men vi kunne kun faae dem tilfredsstillende ad den Bei, at Modstanden trækker sig tilbage. Modstanden, have vi nu set, trækker sig tilbage ved Ministeriets Fjernelse, Tiltrædelse af et andet Ministerium af en bestemt Farve og Landstingets Fjernelse i moralsk Forstand. Det er det, som er Maalet for de Tanker, der ere indklædt i Ordene „den nuværende Tilstand“; men saa længe jeg forstaaer det Fællesmotiv, som kommer frem en Snæs Gange her i Betænkningen, paa den Maade, saa længe jeg ikke oplyses om, at jeg har forstaaet det galt — saa længe betragter jeg ethvert Forslag, der kun har dette Motiv i sin Helhed eller i sine Enkeltheder at støtte sig til, som et Forslag, der er fuldstændig umotiveret.

Schlegel: Jeg ønskede at gjøre nogle almindelige Bemærkninger angaaende det foreliggende Finanslovsforlag, skjøndt jeg ganske vist ikke er uden Betænkning ved at komme med disse almindelige Bemærkninger efter det Foredrag, vi have hørt fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger). Jeg har i Sinde gennem en detailleret Kritik af det foreliggende Forslag at søge at paavise de Principer, der ligge til Grund for de Forandringer, som det er undergaaet i det andet Thing, og tillige at undersøge, hvorvidt Landstinget kan slutte sig til disse Principer. Vel er det allerede fra to Sider blevet udtalt, at man frygter for, at det ærede Thing skal trættes ved at komme ind i Detailen; men Landstinget har maattet vente saa længe paa denne Lov, at jeg holder mig forvisset om, at det ærede Thing ikke vil blive træt af en kort Tid at høre lidt Nærmere om Loven. Jeg skal begynde med en Bemærkning angaaende et Punkt, som allerede er blevet omtalt af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger), nemlig de forskellige Anmærkninger, som af det andet Things Finansudvalg ere gjorte ved denne Lov. Jeg veed vel, at en Udvalgsbetænkning fra det andet Thing i Reglen ikke egner sig til Omtale her, men det har altid paa dette Omraade været Tilfældet, og det er ogsaa stemmende med Sagens Natur; thi Finansudvalget i det andet Thing har en saadan Betydning, at vi ikke ganske kunne se bort fra, hvad der fremkommer fra det. De Anmærkninger, der hyppig gjøres, have naturligvis saavel for Regjeringen som for dette Thing den aller største Betydning. Jeg har fundet, at de Anmærkninger, der ere gjorte ved det foreliggende Finansforlag, dele sig i 3 Grupper. Den ene Gruppe vedkommer Forhold, som nærmest henhøre under Statsrevisionen og derfor ikke have nogen